

РЕШЕНИЕ

№ 4158

гр. София, 24.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 20 състав, в публично заседание на 24.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Светлана Димитрова

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **2638** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 87 от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/.

Образувано е по жалба на К. М. А., гражданин на И., чрез адв. Д. И. -А. срещу решение № 524 / 03.02.2020 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет/ДАБ-МС/, с което е прекратен хуманитарния статут на жалбоподателя, предоставен с решение № 313/ 26.06.2007 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет.

Жалбоподателят поддържа допуснати в хода на административното производство процесуални нарушения, като твърди, че не бил уведомен писмено за образуване на производството за прекратяване на хуманитарния статут, въпреки че продължава да живее на адреса в [населено място], вписан в личните му документи и известен на ДАБ и че не му е връчено решението за образуване на производството. Твърди се в жалбата, че по данни от братята на жалбоподателя същия страда от психическо заболяване и не следва да се кредитират обясненията му дадени в личното интервю от протокола на 20.11.2019г. Поддържа се и че не е отпаднала опасността при връщането му в И. да бъде изложен на жестоко ,нечовешко отношение или унизително отнасяне и риск за живота му. Тези обстоятелства както и липсата на воля за трайно завръщане в държавата на произход не са преценени и обсъдени от административния орган, поради което не са налице материалноправните предпоставки за издаване на решението за прекратяване на хуманитарния статут на чужденеца. Иска се отмяната на

оспорения акт.

Жалбоподателят, редовно призван, се явява лично в открито съдебно заседание и се представлява от адв. И.-А., която поддържа жалбата на заявените с същата основания. Допълнително излага доводи за интеграция на иракския гражданин в Република България. Не претендира присъждане на разноски.

Ответникът – председателят на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет (ДАБ), чрез пълномощника си юрк. С., оспорва жалбата. Не претендира присъждане на разноски.

Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, прецени становищата на страните и събраните по делото доказателства и на основание чл. 168, ал. 1, вр. чл. 146 АПК провери изцяло законосъобразността на обжалвания административен акт, намира за установено следното от фактическа страна:

С решение № 313 / 26.06.2007 г. на председателя на ДАБ на К. М. А. е предоставен хуманитарен статут.

С писмо,вх. № КП-2374 от 25.10.2018г. по регистъра на ДАБ/л.130/,дирекция „Международно оперативно сътрудничество /ДМОС/ на Министерство на вътрешните работи, е уведомило председателя на ДАБ-МС, че на 10.10.2018г.иракският гражданин К. М. А. се е явил пред граничните власти на ГКПП-Аерогара С. за полет за И. през Доха,Катар, както и че в сектор „СИРЕНЕ”-ДМОС е постъпила информация от Бюро СИРЕНЕ-Н., според която на К. М. А. е наложена забрана за влизане и пребиваване ,след като е попълнил неверни данни относно самоличността си в подадена от него молба за предоставяне на убежище пред норвежките власти. В постъпилата информация се сочи, че лицето фигурира с имена А. М. Н. А., [дата на раждане] и А. М. Al M., [дата на раждане] ,като въпреки наложената забрана , чужденецът е продължил да пребивава на територията на Н., вече незаконно. Посочено е и, че наложената забрана изтича на 17.02.2021г. ,като чуждият гражданин е бил депортиран от Н. в РБългария, на 17.02.2016г. Във връзка с проведена кореспонденция относно К. М. А.,с писмо с вх. № КП-2374/17.04.2019г. по регистъра на ДАБ-МС /л.126/,ДМОС уведомява председателя на ДАБ-МС,че според наличната информация в базата данни на МВР,лицето,което е въведено в Шангенската информационна система /ШИС/ по чл.24 с имена А. А. М. Н., [дата на раждане] ,като впоследствие е установено ,че същото лице е регистрирано с различни имена- а именно К. М., [дата на раждане] и има предоставен хуманитарен статут от ДАБ-МС. Посочено е и, че в ДМОС е налична информация от формуляри, че чуждият гражданин има няколко регистрирани пътувания от Доха до И.- на 30.10.2016г.,през Доха до И.-на 01.07.2017г. и през Доха до И. на 30.10.2018г. От ГД”Гранична полиция на МВР в ДАБ-МС е постъпила информация с писмо №УП-159/15.08.2019г. по регистъра на ДАБ-МС, с която се установява, че в автоматизирания информационен фонд /АИС”Граничен контрол”,в който се обработват и съхраняват данни,свързани с преминавания през ГКПП на лица,ползваните документи и превозни средства, за периода 01.01.2009г. до 29.07.2019г. за жалбоподателя има множество записи на данни за преминаване през ГКПП на Република България. Предвид горното е констатирано, че чуждия гражданин не е пребивавал на територията на страната за продължителни периоди от време.

Изготвена е докладна записка рег. № УП 159 / 03.06.2019 г. на началник отдел

„Качество на производството“ в дирекция „Качество на процедурата за международна закрила“ на ДАБ при МС/л.122/ до председателя на ДАБ, с която, предвид новите постъпили данни за А., относими към производството за прекратяване на предоставената му международна закрила съобразно разпоредбите на чл. 15, ал. 1, т.1, т.2 и т.5 ЗУБ, е предложено да бъде образувано производство по реда на чл.78 ЗУБ и преписката да бъде изпратена на РПЦ-С. с оглед предприемане на последващи действия.

Въз основа на това предложение с решение № 3317 / 30.05.2019 г. на основание чл. 78, ал. 2 ЗУБ председателят на ДАБ образува производство за прекратяване на предоставения хуманитарен статут на К. М. А..

С писмо изх.№ РД 09-950/ 05.06.2019г. по описа на ДАБ от Главна дирекция „Гражданска регистрация и административно обслужване“ [населено място] е поискана актуална информация за постоянния и настоящ адрес на жалбоподателя с оглед приложението на чл. 78, ал. 3 ЗУБ.

С писмо, вх.рег. № РД-09-1236 / 12.07.2019 г. главният директор на Главна дирекция „Гражданска регистрация и административно обслужване“ [населено място] посочва че, постоянният и настоящ адрес на К. М. А. е [населено място], район „В.“, [жк], № 004, ет.1, ап.2.

С писмо рег. № УП 159/10.06.2019г. по описа на ДАБ/л.116/ е уведомена Специализирана дирекция-„М“-ДАНС за образуваното производство с Решение № 3317/30.05.2019г. на председателя на ДАБ-МС за прекратяване на предоставената международна закрила на К. М. А. и предприетите действия съгласно чл.17, ал.1 т.1 ЗУБ и е изискано становище. Видно от постъпилото такова становище /л.112/ Държавната агенция „Национална сигурност“ не е възразила да бъде прекратена предоставената в РБългария международна закрила съгласно чл.17, ал.1, т.2 ЗУБ на лицето К. М. А., [дата на раждане] в И..

Със съобщение, рег. УП-159 / 17.07.2019 г./л.103/ А. е уведомен за образуваното производство за отнемане на хуманитарен статут и е поканен на 09.08.2019 г. в 10:00 ч. за явяване на интервю. Уведомен е и че следва да се яви в 7 дневен срок от получаване на съобщението за връчване на Решение № 3317/30.05.2019г. Същото съобщение е изпратено на А. на адрес [населено място], [населено място], район „В.“, [жк], № 004, ет.1, ап.2- , като видно от писмените доказателства на л. 98 и 99, писмото се е върнало в ДАБ на 15.08.2019 г. с отбелязване „непотърсено“. Видно от констативен протокол рег. № Уп-159 от 09.08.2019г. на ДАБ-МС иракският гражданин не се е явил на интервюто

Органът е предприел връчване на решение № 3317/30.05.2019г. по реда на чл.26.ал.3 във връзка чл.61, ал.3 от АПК ,чрез поставяне на съобщение на 21.08.2019г. на таблото за обявления в отдел „ПМЗ-кв. О. купел“РПЦ С. и решението е публикувано в интернет страницата на ДАБ-МС .Съобщението е свалено, видно от отбелязването върху същото, на 28.08.2019г., в 16.55ч.Органът е приел редовно връчване на решение № 3817 / 30.05.2019 г. на председателя на ДАБ на 28.08.2019 г., видно от отбелязването, направено върху решението.

От представените от ДМОС формуляри за обмен на информация с Бюро СИРЕНЕ, с писмо вх. № КП-2374/09.10.2019г. на ДАБ-МС/л.85-89/ се установява, че К. М. А. се е явил на 10.10.2018г. на ГКПП Аерогара С., за излизане от страната с полет QR228 през Доха за И. ,на 11.10.2018г. чужденецът е пристигнал на ГКПП Аерогара С. за влизане в страната с полет QR227 от Доха;на 30.10.2018г. чужденецът се е явил на ГКПП

Аерогара С. за излизане от страната с полет QR226 през Доха за И. на 17.03.2019г. чужденецът е пристигнал на ГКПП Аерогара С. за влизане в страната с полет ТК от И.. Установено е, че при посочените влизания и излизания през ГКПП Аерогара С. чуждият гражданин се е легитимирал с удостоверение за пътуване през граница на чужденец с хуманитарен статут №[ЕИК], издадено от Република България на 11.07.2016г. и валидно до 02.07.2019г.

Не е спорно по делото, че с чужденеца е осъществен контакт и е проведено интервю на 20.11.2019г. от данните от което, се установява, че оспорващият живее и работи в [населено място], има осем братя и три сестри, четирима от братята му се намират в Н. и са норвежки граждани, брат му Х. има предоставен статут в Република България, но тъй като е болен, към момента на интервюто се намира в Н., други двама от братята му К. и С., с предоставен статут от Република България се намират в страната; брат му Расул, който бил в Н., впоследствие се завърнал доброволно в И. при съпругата и децата си и до момента на интервюто живее в И.; трите му сестри са омъжени и живеят в [населено място], И.; през 1998г. на майка му е предоставена закрила в Н., жалбоподателя разказал че тя прекарва три месеца в Н., след което се завръща в И., където живее през останалото време от годината; заявил, че от 2012г. до момента на интервюто доброволно многократно се е завръщал в И. по различни поводи да сключи брак, да види съпругата си, да посети майка си, да му бъдат издадени иракски документи за самоличност, твърдял че всичките му влизания и излизания от България са свързани с пътувания до И.- със самолет до [населено място], а до [населено място] се придвижвал с автомобил. Поводът за пътуванията бил на първо място здравословното състояние на майка му, която страдала от диабет, ревматизъм, хипертония и през 2012г. претърпяла операция, свързана със стомашно-чревни оплаквания, на следващо място здравословните проблеми на съпругата му, която страдала от бъбречно-каменна болест и остро възпаление на горните дихални пътища. През 2012г., по време на петмесечното си гостуване при майка му в [населено място] се запознал със съпругата си Х., с която сключили брак през месец февруари 2012г.; чужденецът заявил, че през 2016г. на два пъти пътувал до [населено място] – през месец март с престой един месец и през месец септември с двумесечен престой; през месец октомври 2018г., на 30.10.2018г., отново пътувал до И., [населено място], където престоят му продължил три месеца. Тогава му били издадени нови иракски лични документи и искал да види съпругата си, защото била болна. На 17.03.2019г. се завърнал в България. Заявил, че не си спомня за другите пътувания извън Република България. Споделил, че не е имало пречки да остане в [населено място], но там нямало работа. Не са му били ограничавани правата, бил третиран наравно с другите иракски граждани, не е имал проблем да сключи брак, нито да му бъдат издадени нови иракски документи за самоличност; заявил, че не знаел за обстоятелството, че като лице с предоставен хуманитарен статут не трябва да се връща в държаната си по произход; заявил че му е известна възможността да се събере с майка си на територията на Република България и да се грижи за нея, но не подал молба тъй като здравословното и състояние не и позволявало да пътува със самолет или със автомобил; не се възползвал и от възможността да поиска да се събере със съпругата си на територията на Република България, тъй като се представил пред българските власти с неистинска самоличност. Декларирал и представил писмени документи/л.38-63/, легитимиращи го като А. М. Х. А., [дата на раждане], в [населено място], И.. Заявил, и че през 2007г., когато нелегално влязъл в

Република България трафиканта го посъветвал да не се представя с истинските си имена аг да използва фалшива самоличност. Видно от материалите по делото е, че при регистрирането на жалбоподателя на 07.03.2007г.,като лице търсещо закрила,личните му данни са установени въз основа на декларация по чл.30,т.3 ЗУБ. Административният орган приел, че по време на регистрацията кандидата за закрила е бил надлежно уведомен с помощта на преводач от и на арабски език за неговите права и задължения по ЗУБ. Въпреки това обстоятелство той умишлено се е представил с неистинска самоличност и е поддържал заявените от него неверни данни, като се е възползвал от свързаните с това права на лице с предоставен хуманитарен статут. Приел е, че чуждият гражданин е нарушил разпоредбите на чл.13,ал.1,т.6 и 7 ЗУБ, като се представя с фалшива самоличност или изпорзва неистински,подправен документ или документ с невярно съдържание,за които по време на производството продължава да твърди,че са истински и умишлено ,в устна или писмена форма,дава невярна или укрива съществена информация относно своя случай. С оспореното решение е прието, че е налице основание за отнемане на предоставения хуманитарен статут на жалбоподателя, съгласно чл.17,ал.3 във връзка с чл.13,ал.1,т.6 и 7 ЗУБ.

По преписката е приобщена справка вх. № МД-31/20.01.2020 г. на Дирекция „Международна дейност” при ДАБ относно общото положение в И., като същата отразява актуалната политическа и икономическа обстановка в И. . Справката е съставена съгласно Методологията на Европейската служба за подкрепа в областта на убежището за изготвянето на информация за страните на произход на база внимателно подбрани, публично достъпни външни източници, посочени под линия на всяка страница. След анализ на информацията по справката на дирекция "Международна дейност" при ДАБ решаващият орган е счел, че цялостната оценка на ситуацията в страната въз основа на общоприетите критерии и дефиниции, въпреки наличието на отделни инциденти свързани със сигурността в страната,ситуацията в И. като цяло е стабилна и се наблюдава устойчива тенденция на подобрене през последните години.

Предвид установените факти и обстоятелства и образуваното с решение №3317/30.05.2019г. на председателя на ДАБ-МС производство за прекратяване на хуманитарния статут на жалбоподателя, с оспореното решение на председателя на ДАБ-МС, на основание чл. 78,ал.5 във връзка с чл.17,ал.1,т.1 ЗУБ е прекратен предоставения на К. М. А. с Решение № 313 от 26.06.2007г. хуманитарен статут , предвид че са установени основанията по чл.15,ал.1, т. 1,т.22 и т.5 ЗУБ-т.1,,не може повече да се отказва от ползването на закрилата на държавата му по произход,поради това че обстоятелствата , пораждащи опасенията от преследване са отпаднали и промяната в тези обстоятелства е достатъчно значителна и не е от временен характер”; т.2 „доброволно се възползва от закрилата на държавата си по произход” и т. 5 „доброволно се установи в държавата,в която е бил преследван”.

В рамките на съдебното производство, пълномощникът на жалбоподателя ангажира нови писмени доказателства – трудов договор № 56 от 02.05.2018г.,допълнително споразумение към същия от 02.01.2020г., и длъжностна характеристика за длъжността „чистач на помещения”, сочещ трудова заетост на жалбоподателя в [фирма]/л.173-179/. В хода на съдебното производство е представена справка № МД-257/14.05.2020 г. относно общото положение в относително общото положение в И..

При така установените факти, Административен съд София-град достига до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима. Жалбоподателят е адресат на акта, засегнат неблагоприятно от обективизираното в същия властническо волеизявление, поради което има правен интерес от оспорване. Жалбата е насочена срещу индивидуален административен акт, подлежащ на пряк съдебен контрол за законосъобразност. Същата е депозирана в срока по чл. 87 ЗУБ.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Оспореният индивидуален административен акт е издаден от председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет - компетентен орган съгласно чл. 48, ал. 1, т. 1 ЗУБ.

Решението е поставено в установената от закона писмена форма, като същото съдържа реквизитите по чл. 59, ал. 2 АПК. В тази връзка съдът намира за неоснователни възраженията на жалбоподателя за немотивираност на съдебния акт. От събраните и обсъдени доказателства се установява, че жалбоподателят лично е участвал в производството по отнемането на хуманитарния му статут. С К. М. А. е проведено интервю, обективизирано в писмен протокол. Взети са необходимите мерки интервюто да се проведе при условия, които дават възможност на лицето да изложи по последователен начин, максимално изчерпателно всички свои твърдения и възражения. Той е внимателно изслушан, не е заявил пречки от здравословен или психичен характер които да възпрепятстват изслушването му, не е ограничаван в изявленията си, поставяни са му уточняващи въпроси, за което свидетелства съдържанието на протокола за поведено интервю. Съдът намира твърденията на процесуалния представител на жалбоподателя за наличието на психическо заболяване на жалбоподателя от детска възраст, което не е възприето и взето предвид от интервюиращия орган, за голословни, неподкрепени с писмени доказателства за история на евентуалното заболяване и обслужващи защитната теза на оспорващия.

Следователно процедурата за прекратяване на предоставена международна закрила е надлежно проведена.

Решение № 524/ 03.02.2020 г. на председателя на ДАБ съответства и на материалния закон и неговата цел.

В съответствие с приложената от административния орган норма на чл. 17, ал. 1 ЗУБ предоставен хуманитарен статут се прекратява, когато по отношение на чужденеца се установи наличието на основание по чл. 15, ал. 1 т.1-5 и 9 ЗУБ. В хипотезата на чл. 17, ал. 1 ЗУБ попадат и основанията, на което се е позовал ответникът – не може повече да се отказва от ползването на закрилата на държавата му по произход, поради това че обстоятелствата, пораждащи опасенията от преследване са отпаднали и промяната в тези обстоятелства е достатъчно значителна и не е от временен характер; доброволно се възползва от закрилата на държавата си по произход и доброволно се установи в държавата ,в която е бил преследван (чл. 15, ал. 1, т. 1,2 и 5). В разглеждания случай е установено наличие на основанията по смисъла на чл. 15, ал.1, т.1, 2 и 5 от ЗУБ, водещо като последица до прекратяване на предоставения хуманитарен статут на жалбоподателя. От събраните по делото доказателства безспорно се установи, че чуждият гражданин за периода от 2012г до 2019г.вкл.

многократно, доброволно се е връщал и продължително е пребивавал в страната си по произход, като не е споделил да се е чувствал ограничен или застрашен от преследване или да е заплашван от тежки посегателства по смисъла на ЗУБ. Съдът приема, че чуждият гражданин е получил закрила от държавата си по произход чрез актове на държавни органи и институции, издадени или извършени в резултат на предприети действия от страна на А. за упражняване на негови права, в качеството му на гражданин на страната му на произход. В конкретния случай, тази закрила е намерила проявление в издаването на лични документи на оспорващия, необезпокояването му влизане на територията на държавата му на произход и престоят му там, сключването на гражданския брак в държавата му на произход. Жалбоподателят не оспорва фактическите основания, посочени в решението на ДАБ, които осъществяват хипотезата на чл.15, ал.1, т.1 т2 и 5 ЗУБ. Доброволно, последователно, ясно и конкретно жалбоподателят по време на интервюто е предоставил устна информация и лични документи, относими към правния му статус.

Неоснователно е възражението на А., че издаденият акт нарушава негови права, доколкото прекият му ефект се изразява във връщането в страната му по произход. Информацията за положението в И. ,приложена към делото показва трайна промяна в обстановката в страната на произход на чужденеца спрямо обстоятелствата ,при които му е бил предоставен хуманитарен статут. Като цяло същата може да бъде определена като относително стабилна.ИД е в значително степен изтласкана от страната. Проявеното насилие от страна на правителствените сили, доколкото то е доказано, е насочено основно срещу протестиращи по улиците, а не е повсеместно към мирното население. Посочени са и някои уязвими групи, към които обаче жалбоподателя не попада – жени, деца, представители на опозицията, журналисти. В процесния случай, не се установява наличието на вътрешен или международен конфликт на цялата територия на Република И.. От анализа на информацията, съдържаща се в представената по делото справка, от анализа на информацията, съдържаща се в докладите на организациите Н. R. Watch и A. I. не следва, че в страната е налице безогледно насилие. Тоест, дори да се отчете някаква влошаване на обстановката в страната, то не е налице ситуация на безогледно насилие, което да застраши жалбоподателя при завръщане в И..

Изводът за наличие на сочените основания за прекратяване на предоставения статут в оспорения акт не се променя от ангажираните от жалбоподателя доказателства за трудова заетост, предвид, че безспорно се установи по делото, че жалбоподателят след сключване на трудовия договор м. май 2018г. за продължителни периоди от време се е установил в [населено място],И.. Заявеното добро интегриране на чужденеца в българското общество не е сред основанията за закрила по ЗУБ.

С оглед изложеното и като е приел, че е осъществена хипотезата на чл. 17, ал. 1 във вр. с чл.15, ал.1, т.1 т2 и 5 ЗУБ и е прекратил хуманитарният статут на А., ответникът е постановил един законосъобразен административен акт.

Последното мотивира извод за неоснователност на жалбата, която следва да бъде отхвърлена.

С оглед липсата на претенции за присъждане на разноски и по аргумент от чл. 81 ГПК, този въпрос съдът не обсъжда.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София-град

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба на К. М. А., гражданин на И., срещу решение № 524 / 03.02.2020 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: